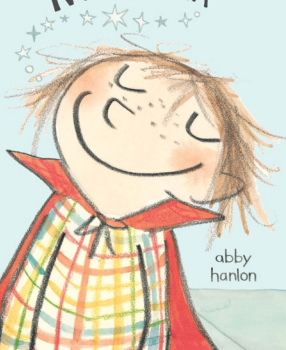

DORKA

MAGORKA

abby
hanlon

Nenechajte si ujet dalšie
Dorkine fantazmagórie:

Dorka Magorka a jej
najlepšia kamoška

DORKA

MAGORKA

DORKA

MAGORKA

ABBY HANLON

sloart

Pre Tobiasa, moju dobrú vílu!

Copyright © 2014 by Abby Hanlon

This edition published by arrangement with Dial Books for Young Readers,
an imprint of Penguin Young Readers Group,
a division of Penguin Random House LLC.

Translation © Katarína Škorupová 2016

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2016

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými, alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Z anglického originálu *Abby Hanlon: Dory Fantasmagory*,
ktorý vyšiel vo vydavateľstve Dial Books for Young Readers,
an imprint of Penguin Group (USA) LLC, preložila Katarína Škorupová.

Zodpovedná redaktorka Anna Šikulová

Editor Erik Fazekaš

Sazba a zalomenie ITEM, spol. s r. o., Bratislava

Tlač Patria I., spol. s r. o., Prievidza

ISBN 978-80-556-2262-0

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.sk

FANTAZMAGÓRIA

Stav, ako keď sa ti niečo sníva,
a ty netušíš, čo je pravda a čo sen.
No ty nespíš, si hore, a len si tak
fantazmagoríš.

PRVÁ KAPITOLA

To je ale decko!

Volám sa Dorka, ale všetci mi hovoria Dora
bláznivá alebo Dorota, alebo Dorka Magorka.
Toto je moja rodina. Som najmladšia.

Moja sestra sa volá Viola a brat Luky. Viola je najstaršia. Nikdy sa so mnou nechcú hrať. Hovoria mi, že som ešte decko.

„Mami, tá Dora bláznivá nás otravuje!“

„A čo vám robí?“ spytuje sa mama.

Keď sa s nimi chcem hrať, počujem len:
„NECHAJ NÁS, PROSÍM ŤA, NA POKOJI!“

Nechcem ich nechať tak, no neviem,
čo na to povedať, tak sa ich radšej rýchlo niečo
opýtam. Čokoľvek, čo mi v tej
chvíli napadne.

„Nemôžem sa dočkať, kedy sa už konečne začne škola, nech si trochu oddýchneme od tej malej magorky!“ frfle Viola.

„Aj ja,“ zabručí Luky.

„Školu mi ani nespomínaj!“ zakrývam si uši. Keby sa tak leto nikdy neskončilo! Neznášam školskú rovnošatu, chcem zostať doma vo svojej milovanej nočnej košeli.

„Je to zimná nočná košeľa,“ ozve sa Viola.

„A máš ju naruby,“ dodá Luky.

„A zadkom napred,“ zaklincuje Viola.

„No a čo?“ pýtam sa.

„No a to, že už budeš mať šesť rokov. Prestaň sa správať ako malé decko!“

„Stále mi nadávate, že som malé decko,“ sťažujem sa.

„Lebo sa stále rozprávaš sama so sebou,“
odsekne mi Viola.

„A máš záchvaty zúrivosti,“ dodá Luky.

„A všade vidíš strašidlá,“ pritvrdí Viola.

Rozprávam sa sama so sebou? Čo to trepú?
Veď ja sa nerozprávam SAMA SO SEBOU.
Rozprávam sa s mojou priateľkou Zorkou.
A tú okrem mňa nikto nevidí.

Prečo máme podpazušie?

Ó, aká zaujímavá otázka!

Zorka sa so mnou vždy chce hrať. Podľa nej som skvelá.

V noci spí Zorka pod mojou posteľou.

Čo môže byť opak k slovu sendvič?

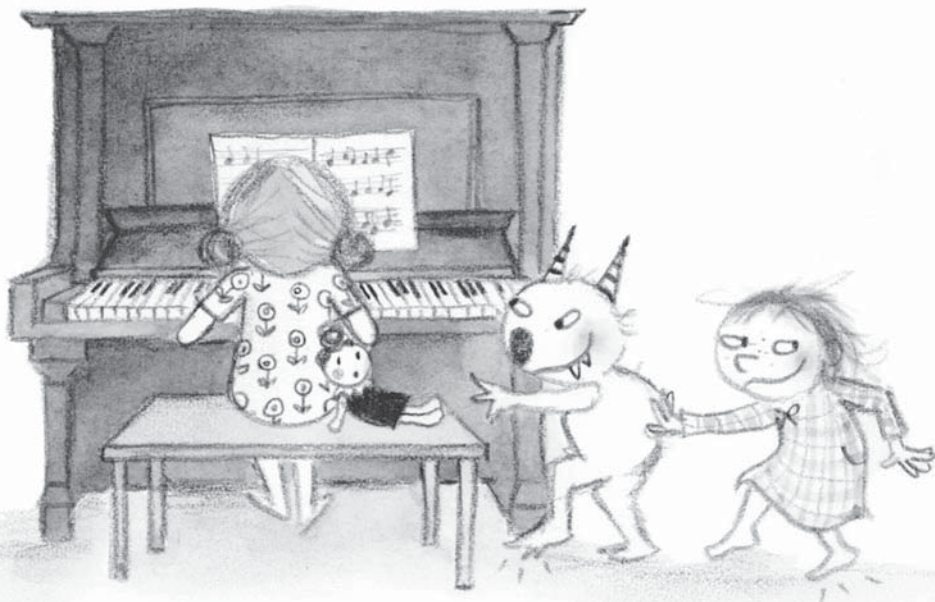
Nad tým si lámam hlavu odjakživa.

Cez deň je Zorka vždy pri mne. Všetko, čo robím, chce robiť so mnou. Väčšinou mi to neprekáža, no občas jej jednoducho musím povedať nie.

„No dobre, Zori, tak na čo sa chceš hrať?“
spýtam sa jej teda.

Tu je pár činností, ktoré Zorka rada robí:

Pokúša sa ukradnúť Viole bábiku Perličku.

Predstiera, že spí.

Vyjedá sladkosti
schované v kuchynskej
linke.

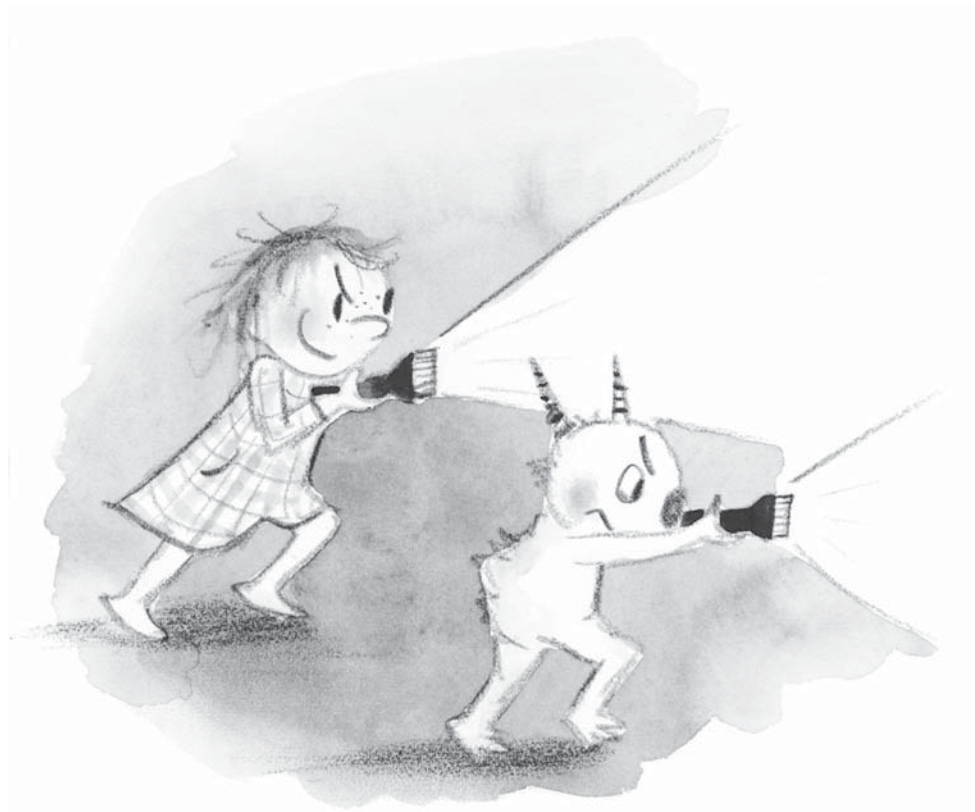
Cvičí so mnou.

Najradšej má, keď ju vláčim
po dome v koši na bielizeň.

Prečo sa
rozprávaš s košom
na bielizeň?

Ešte
rýchlejšie?

Hledá strašidlá.

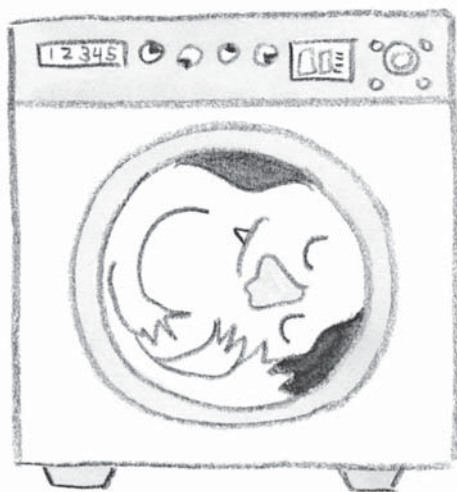
Smradodes

Kečšplech

Luxomor

Zorku mám najradšej, no v skutočnosti je teraz v našom dome plno príšer. Býva tu smradodes, ktorý sa prikradne vždy, keď ste dlho na záchode.

Kečšplech zase vydáva tie čudné zvuky, keď chcete vytlačiť kečup.

Plachtoduch